២១ អប់រំលើកទីបីរបស់លោកអភិបាលអូលីវីយេ ក្នុងទិវាយុវជនពិភពលោក នៅទីក្រុងក្រាកាវប្រទេសប៉ូឡូញ ថ្ងៃទី២៩ កក្កដា ២០១៦

ប្រធានបទ៖ **ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមព្រះអង្គប្រោសប្រណីឲ្យខ្ញុំមានចិត្តមេត្តាករុណាដូចព្រះអង្គ។**

បពិត្រព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបិតា! យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដែលបានណែនាំឲ្យយើងខ្ញុំធ្វើដំណើរដ៏វិសុទ្ធនៅថ្ងៃនេះ រួមជាមួយសម្ដេចប៉ាបយ៉ូហានប៉ូលទីពីរនិងសន្តីហ្វូស្ទីណា ដែលណែនាំឲ្យយើងខ្ញុំស្គាល់ធម៌មេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គថែមទៀត សម្រាប់ជីវិតរបស់យើងខ្ញុំផ្ទាល់។

បពិត្រព្រះបិតា! សូមព្រះអង្គប្រទានពរឲ្យយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា ជាតំណាងព្រះសហគមន៍កាតូលិកនៅប្រទេសកម្ពុជា ប្រទានពរឲ្យយុវជនទាំងអស់ដែលមកពីទូទាំងពិភពលោកទាំងមូលដែលជួបជុំគ្នាដើម្បីបង្ហាញជំនឿ បង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់។

បពិត្រព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបិតា! ថ្ងៃនេះព្រះអង្គណែនាំឲ្យយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា ទៅជាឧបករណ៍នៃធម៌មេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូល។ សូមព្រះអង្គជួយឲ្យយើងខ្ញុំភ្ញាក់ស្មារតី ឲ្យយើងខ្ញុំឈរឡើងដើម្បីទៅប្រកាសដំណឹងល្អដល់ពិភពលោកទាំងមូល ជាពិសេសដល់បងប្អូនប្រជាជនកម្ពុជាយើងខ្ញុំ។ យើងខ្ញុំសូមទូលអង្វរព្រះអង្គ ក្នុងនាមព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្តនិងជាព្រះអម្ចាស់យើងខ្ញុំ។ ដោយព្រះនាមព្រះបិតា ព្រះបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ អាម៉ែន។

ម្សិលមិញយើងបានជួបជាមួយសម្ដេចប៉ាប ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះមានសំណាងជាង ដោយសារបានឃើញសម្ដេចប៉ាបពីទីជិត នៅតាមផ្លូវដែលគេទៅយកម្ហូប។ វាមិនមែនជាការចៃដន្យទេសម្រាប់យើងជាគ្រីស្តបរិស័ទ អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានកើតឡើង គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ពីវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់យើង។ សម្ដេចប៉ាបចង់ឃើញ និងចង់ជួបយើងជាព្រះសហគមន៍មកពីប្រទេសកម្ពុជា។ ថ្ងៃនេះ យើងមកទាន់ពេលវេលា ក្នុងដំណើរបូជនិយចររបស់យើង គឺយើងបានចូលទៅដល់កន្លែងសន្តៈយ៉ូហានប៉ូលទី២ ទៅដល់កន្លែងបងស្រីហ្វូស្ទីណា ដែលមានបងស្រីម្នាក់កំពុងពន្យល់ជាភាសាបារាំង ហើយខ្ញុំជាបកប្រែ។ យើងបានចូលទៅយ៉ាងស្រួល ដែល២០នាទីក្រោយមក មានមនុស្សជាច្រើនបានចូលទៅដល់ដែរ ប៉ុន្តែពិបាកនឹងចូលមកដល់ខាងក្នុងនេះណាស់។ កុំគិតថាជាការចៃដន្យ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលបានរៀបចំសម្រាប់យើង។

ថ្ងៃនេះ សូមឲ្យយើងម្នាក់ៗទទួលស្គាល់ថាមានវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពិតមែននៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ហើយប្រសិនបើពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងរកឃើញសញ្ញាសម្គាល់របៀបនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង នោះយើងមុខជានឹងមានសេចក្ដីសុខ មានសេរីភាព មានកម្លាំងពេញខ្លួនពីព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង។ ដូច្នេះរាល់យប់មុនចូលដំណេក សូមឲ្យយើងនឹកឃើញសេចក្ដីនេះ និងរាល់ពេលភ្ញាក់ពីដំណេក សូមឲ្យនឹកឃើញពីព្រះយេស៊ូប្រសូត ព្រះយេស៊ូសោយទិវង្គត និងព្រះយេស៊ូមានជន្មរស់ឡើងវិញ ដើម្បីយើងចូលនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការសង្គ្រោះដែលមានក្រោលគោ ឈើឆ្កាង និងពន្លឺ។

នៅពេលចូលដំណេកយើងត្រូវនឹកថា "**តើថ្ងៃនេះ មានសញ្ញាអ្វីពិសេសមកពីព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ខ្ញុំ?**" ត្រូវជឿជាក់ថា អ្វីទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងចំពោះយើង មិនមែនជាការចៃដន្យដូចយើងគិតនោះទេ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលបានរៀបចំទុកជាមុន ដើម្បីឲ្យយើងយល់ថា ព្រះអង្គមានវត្តមានគង់នៅក្នុងខ្លួនយើង។ កុំភ្លេចពីរបៀបដែលលោកអភិបាលអេមីលបានទទួលមរណភាព ខ្ញុំសូមរំឭកបងប្អូនថា តាមពិតលោកអភិបាលអេមីលត្រូវទទួលមរណភាពមួយខែមុន មុនពេលលោកទទួលមរណភាពទៅទៀត ដ្បិតសុខភាពរបស់លោកធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ប៉ុន្តែ លោកទទួលមរណភាពនៅម៉ោង ១១ពេលថ្ងៃជិតត្រង់ នៅពេលយើងកំពុងសូត្រផ្គាំត្រង់វគ្គព្រះយេស៊ូជិតផុតដង្ហើម គឺ១៥នាទីក្រោយពេលយើងថ្វាយអភិបូជាជាមួយលោករួចហើយ។ នេះមិនមែនចៃដន្យទេ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលបានរៀបចំពេលវេលាសម្រាប់ឲ្យលោកទទួលមរណភាព ដែលអស់មួយជីវិត លោកបានផ្ញើជីវិតទាំងស្រុងលើព្រះជាម្ចាស់។

រាល់ថ្ងៃ សូមឲ្យយើងសម្លឹងរកមើលសញ្ញាផ្សេងៗ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ ដើម្បីអរព្រះគុណព្រះអង្គ និងដើម្បីបន្តិចម្តងៗយើងមានទំនាក់ទំនងកាន់តែជិតស្និទ្ធឡើងជាមួយព្រះអង្គ។ ថ្ងៃនេះពេលខ្ញុំចូលក្នុងព្រះវិហារ ស្រាប់តែមានមនុស្សមួយក្រុមមកសុំថតរូបជាមួយខ្ញុំ ក្រោយមកខ្ញុំសួរថាគេមកពីប្រទេសណា គេប្រាប់ខ្ញុំថាមកពីប្រទេសចិន ដែលនៅជាប់នឹងខ្លួនខ្ញុំមានធាតុរបស់សន្តបុគ្គលមកពីប្រទេសចិន។ នេះជាការរៀបចំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ប្រធានបទនៅថ្ងៃទីមួយជួយឲ្យយើងយល់ថា "**ដល់ពេលដែលយើងទទួលអគ្គសញ្ញាលើកលែងទោស**"។ ប្រធានបទនៅថ្ងៃទីពីរ ជួយឲ្យយើងយល់ថា "ព្រះហឫទ័យប្រណីសន្ដោសរបស់ព្រះគ្រីស្តប៉ះបេះដូងខ្ញុំ" និងប្រធានបទថ្ងៃទីបីនេះ គឺ "**ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមព្រះអង្គប្រោសប្រណី ឲ្យខ្ញុំមានចិត្តមេត្តាករុណាដូចព្រះអង្គ**"។ ក្នុងពាក្យអធិដ្ឋានរបស់បងស្រីហ្វូស្ទីណា បានណែនាំឲ្យយើងចាប់អារម្មណ៍ប្រើសរីរាង្គរបស់យើង ដើម្បីសម្តែងធម៌មេត្តាករុណារបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺ៖

១ ភ្នែក ឲ្យភ្នែករបស់យើងមើលឃើញទុក្ខលំបាករបស់បងប្អូនឯទៀតៗ
២ ត្រចៀក ឲ្យត្រចៀករបស់យើង ស្តាប់ឮពីទុក្ខលំបាករបស់បងប្អូនឯទៀតៗ
៣ មាត់ ឲ្យមាត់របស់យើង បញ្ចេញសម្លេងលើកទឹកចិត្ត និងលើកលែងទោសឲ្យបងប្អូនឯទៀតៗ
៤ ដៃ ឲ្យដៃរបស់យើង ធ្វើកិច្ចការមេត្តាករុណា។
៥ បេះដូង ឲ្យបេះដូងរបស់យើង ស្រឡាញ់មនុស្សទាំងអស់។
៦ ជើង ឲ្យជើងរបស់យើង ដើរទៅជួយអ្នកដទៃ។

រូបព្រះយេស៊ូដែលបងស្រីហ្វូស្ទីណាបានគូរ គឺព្រះយេស៊ូមានភ្នែកស្រទន់ បង្ហាញថាព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យសប្បុរស មានដៃដែលបង្ហាញថាព្រះអង្គលើកលែងទោស មានរស្មីចេញពីបេះដូងដែលបង្ហាញថាព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោស មានជើងដែលមានស្នាមរបួស ជាជើងដែលស្ត្រីមានបាបបានថើប ជាជើងដែលបានធ្វើដំណើរទៅប្រកាសដំណឹងល្អ និងអាវពណ៌សដែលបង្ហាញអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ពេញលក្ខណៈរបស់ព្រះអង្គចំពោះមនុស្សលោក។ សរុបមក រូបដែលបងស្រីហ្វូស្ទីណាគូរ ណែនាំឲ្យយើងចេះប្រើសរីរាង្គទាំងអស់ ទាំងភ្នែក ទាំងដៃ ទាំងមាត់ ទាំងបេះដូង ទាំងជើងដើម្បីបង្ហាញធម៌មេត្តាករុណា។ ដូច្នេះសូមឲ្យយើងរៀងៗខ្លួនស្រឡាញ់រូបកាយ

របស់យើងទុកសម្រាប់បម្រើអ្នកដទៃ ដូចមានចែងក្នុងព្រះគម្ពីរអំពីបុរសអ្នកមានម្នាក់ អង្វរសុំព្រះយេស៊ូប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូទតសម្លឹងទៅគាត់ដោយព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់ ណែនាំឲ្យបុរសនោះមានភាពកក់ក្ដៅក្នុងដួងចិត្ត។ នេះជារបៀបដែលព្រះយេស៊ូណែនាំឲ្យយើងចេះប្រើភ្នែករបស់យើង។ ចំពោះដៃ ជើង មាត់ និងបេះដូងក៏ដូចគ្នាដែរ មានសារៈសំខាន់ណាស់ គឺឲ្យយើងទុកសម្រាប់បម្រើអ្នកដទៃ។ តាមរយៈរូបកាយរបស់យើង ព្រះយេស៊ូបានប្រើយើង ដើម្បីទៅជាសញ្ញាសម្គាល់នៃធម៌មេត្តាករុណា។

ម្សិលមិញសម្ដេចប៉ាបបានសួរដល់យុវជនទាំងអស់ថា **"តើក្មួយៗ មានសុបិន្តសម្រាប់អនាគតដែរឬទេ?"** ក្រោយមកសម្ដេចប៉ាបបានស្ដីបន្ទោសយុវជនដែលខ្ជិល ដោយសំដៅទៅលើយុវជនខ្លះដែលមានអាយុទើបតែ២៥ឆ្នាំ គេសូមចូលនិវត្ត។ យើងជាយុវជនត្រូវតែទៅជាក្បាលម៉ាស៊ីនសម្រាប់យុវជនឯទៀតៗ និងសម្រាប់យុវជនជំនាន់ក្រោយ ដើម្បីណែនាំឲ្យមនុស្សដែលកំពុងពិបាក ដែលកំពុងអស់កម្លាំង ទៅជាមានកម្លាំង និងមានស្មារតីវិញ។ ថ្ងៃនេះខ្ញុំសូមណែនាំឲ្យយើងទាំងអស់គ្នា សម្លឹងមើលព្រះយេស៊ូដែលយាងមករំដោះពិភពលោកយើងទាំងមូល ដែលសម្ដេចប៉ាបសូមឲ្យយើងស្រែកខ្លាំងៗដើម្បីឮដល់គ្រប់ទីកន្លែងនៃផែនដីរបស់យើង។ ពេលនេះ ខ្ញុំក៏សូមឲ្យយើងម្នាក់ៗគិតអំពីរបៀបដែលយើងត្រូវធ្វើដែរ ដោយសូមឲ្យយើងពិនិត្យមើលតាមរយៈធម៌របស់សន្តៈហ្វ្រង់ស្វ័រ នៃទីក្រុងអាស៊ីស៊ី។

ធម៌របស់សន្តហ្វ្រង់ស្វ័រ

បន្ទរះ ឱ!ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រោសប្រណីឲ្យខ្ញុំចេះ កសាងសន្តិភាព ដែលមកពីព្រះអង្គ។

1- នៅពេលមនុស្សស្អប់គ្នា	សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់
ពេលមនុស្សប្រមាថគ្នា	សូមព្រះអង្គប្រទាន ឲ្យខ្ញុំចេះនាំគេ អត់ទោសគ្នា។
2- នៅពេលមនុស្សស្អប់គ្នា	សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំចេះសម្រុះសម្រួលគេ
ពេលមនុស្សមានសង្ស័យ	មិនទុកចិត្តគ្នា សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំនាំគេ ឲ្យទុកចិត្តគ្នាវិញ។
3- ពេលមនុស្សចាកក្ដីពិត	សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំនាំគេរកសេចក្ដីពិត
ពេលមនុស្សអស់សង្ឃឹម	សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំ ចេះនាំគេឲ្យមាន ក្ដីសង្ឃឹមឡើងវិញ។
4- ពេលមនុស្សកើតទុក្ខព្រួយ	សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំជួយសម្រាលទុក្ខគេ
ពេលមនុស្សខ្វាក់ងងឹត	សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំនាំពន្លឺឲ្យភ្លឺ ស្វាងរុងរឿង។

ប្រសិនបើយើងអនុវត្តតាមសេចក្ដីទាំងអស់នេះ នោះសង្គមរបស់យើងនឹងទៅជាសង្គមថ្មី។ សម្ដេចប៉ាបយ៉ូហានប៉ូលទីពីរសង្ឃឹមថាយុវជននឹងអនុវត្តសេចក្ដីទាំងនេះ នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ។ ការលើកលែងទោសមិនគ្រាន់តែជាពាក្យសម្ដីទេ ប៉ុន្តែជាកិច្ចការដែលយើងត្រូវធ្វើដើម្បីឲ្យគេបានទទួលនូវសេចក្ដីសុខសាន្ត និងជោគជ័យពីយើងដែរ។

ឱ!ព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមឲ្យខ្ញុំ យកចិត្តទុកដាក់រំលែកទុក្ខអ្នកឯទៀត ជាជាងឲ្យគេរំលែកទុក្ខខ្ញុំ
សូមឲ្យខ្ញុំ ចេះយល់ចិត្តអ្នកដទៃ ជាជាងឲ្យគេយល់ចិត្តខ្ញុំ

សូមឲ្យខ្ញុំចេះ ស្រឡាញ់អ្នកដទៃ ជាជាងឲ្យគេស្រឡាញ់ខ្ញុំ។

សន្តៈប្រាំង់ស្វ័របានសុបិន្តឃើញថាមានព្រះវិហារមួយកំពុងបាក់រលំ ហើយគាត់បានកល់និងទប់ព្រះវិហារនោះកុំឲ្យបាក់រលំ។ ព្រះវិហារនោះគឺជាវិសាលវិហាររបស់សម្តេចប៉ាប។ ក្រោយមកគាត់បានទៅជួបសម្តេចប៉ាប និងបានរៀបរាប់អំពីសុបិន្តនោះ ដែលណែនាំឲ្យសម្តេចប៉ាបភ្ញាក់ស្មារតី។ ក្រោយមក សម្តេចប៉ាបបានគាំទ្រសន្តៈប្រាំង់ស្វ័រឲ្យចេញទៅប្រកាសដំណឹងល្អ ដោយឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ជាមួយអ្នកតូចតាច និងរស់នៅជាមួយអ្នកក្រីក្រ។ ដូច្នេះបទនេះសន្តៈប្រាំង់ស្វ័រចង់បង្ហាញពីរបៀបដែលយើងត្រូវស្រឡាញ់។ កុំឲ្យយើងគិតថាគេត្រូវស្រឡាញ់យើង គេត្រូវការចែកឲ្យយើង គេត្រូវការជួយយើង គេត្រូវការលើកទឹកចិត្តយើង ប៉ុន្តែគឺយើងវិញទេដែលត្រូវការជួយគេ លើកទឹកចិត្តគេ ស្រឡាញ់គេ ចែករំលែកឲ្យគេ និងទទួលគេជាអ្នកកណ្តាល ដែលយើងត្រូវស្រឡាញ់។ សេចក្តីនេះជាការបង្រៀនរបស់របស់ព្រះយេស៊ូ។

ដ្បិតពេលណាយើងស្ម័គ្របូជាជីវិត ពេលនោះយើងទទួលជីវិតវិញ។
នេះណែនាំឲ្យយើងនឹកឃើញដល់សន្តៈម៉ាកស៊ីមាំងកុលបេ ដែលសុខចិត្តបូជាជីវិត។ តើយើងត្រូវបូជាអ្វីខ្លះក្នុងការរស់នៅ? គឺយើងត្រូវសុខចិត្តឈឺចាប់ខ្លះៗដើម្បីទទួលជីវិត និងដើម្បីចែកជីវិតដល់អ្នកដទៃដែរ។ នេះជាអត្ថន័យនៃបូជនិយចរនៅថ្ងៃស្អែក ដែលយើងត្រូវការរិះគិតឲ្យបានច្រើននៅពេលយើងដើរ។ រាល់ខែ យើងមានកម្មវិធីជួបជុំគ្នាពេញមួយយប់ដើម្បីអធិដ្ឋាន គឺជាឱកាសដែលយើងត្រូវខិតខំចូលឲ្យបានទៅដល់ជីវិតនៃការលះបង់។ ក្នុងការរស់នៅ មានរបៀបជាច្រើនដើម្បីលះបង់ និងដើម្បីទទួលជីវិតៈ

ដ្បិតពេលណាយើងលះបង់ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ ពេលនោះយើងទទួលប្រយោជន៍វិញ។
អ្នកម្តាយតេរេសាធ្លាប់មានប្រសាសន៍ថា "**សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ជាតំណក់ទឹកមួយនៅក្នុងមហាសមុទ្រ ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំប្រមូលតំណក់ទឹកនេះមក នោះខ្ញុំមានតំណក់ជាច្រើន**"។ ប្រសិនបើយើងយល់ថាយើងម្នាក់ៗជាតំណក់ទឹកនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះយើងមានតំណក់ទឹកច្រើនណាស់។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា ថ្ងៃមួយនោះនៅតាមដងផ្លូវ អ្នកម្តាយតេរេសាបានឃើញអ្នកជំងឺម្នាក់ជិតស្លាប់។ ពេលដើរហួសទៅ គាត់នឹកឃើញថាអ្នកជំងឺជិតស្លាប់នេះគឺជាព្រះយេស៊ូ គាត់ក៏ត្រឡប់មកវិញភ្លាមទាំងយកអ្នកជំងឺនោះទៅថែទាំ។ តាំងពីពេលនោះមក គាត់បានចាប់ផ្តើមប្រមូលយុវនារីខ្លះៗ មកជួយថែអ្នកជំងឺដែលហៀបនឹងស្លាប់នៅតាមផ្លូវ។ គាត់លែងគិតពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន តែគាត់គិតពីប្រយោជន៍រួមថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់។ សន្តៈវ៉ាំងសង់ដឺប៉ូល ជាសន្តបុគ្គលមួយដ៏ពិសេសដែលបានលះបង់ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីបម្រើអ្នកក្រីក្រ។ មុនពេលទទួលមរណភាព មានគេសួរទៅលោកថា "**តើលោកនៅមានខ្វះអ្វីទេ?**" គាត់ឆ្លើយថា "**ខ្ញុំនៅខ្វះសេចក្តីមួយ គឺខ្ញុំមិនទាន់បានស្រឡាញ់បងប្អូនល្មមនៅឡើយ**"។ ឯសន្តៈដាមីញៀងវិញ លោកសុខចិត្តលះបង់ចោលអ្វីៗទាំងអស់ទៅរស់នៅលើកោះមួយជាមួយអ្នកជំងឺឃ្លង់។ លោកបម្រើគេនៅទីនោះ ដែលក្រោយមកលោកទទួលមរណ

ភាពដោយសារឆ្លងជំងឺឃ្លង់នេះ។ នេះជាសញ្ញាសម្គាល់អំពីការលះបង់ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីទទួលជីវិតថ្មី។

ដ្បិតពេលណាយើងអត់ទោសឲ្យអ្នកដទៃ ពេលនោះព្រះអម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យយើង។
ថ្ងៃនេះយើងត្រូវតែនឹកឃើញដល់សន្តៈយ៉ូហានប៉ូលទីពីរ ដែលយើងបានឃើញរួចហើយ អាវរបស់លោកប្រឡាក់ដោយឈាម។ ឃាតកលបបាញ់សម្លាប់លោកនៅថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៨១។ ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក សន្តៈយ៉ូហានប៉ូលទីពីរបានទៅដល់មន្ទីរឃុំឃាំងដើម្បីលើកលែងទោសឲ្យឃាតកនោះ។ ពេលយើងស្តាប់សេចក្តីនេះ យើងប្រដូចលោកជាព្រះយេស៊ូដែលបានលើកលែងទោសឲ្យអ្នកដែលបានឆ្កាងព្រះអង្គនៅលើឈើឆ្កាង។

ដ្បិតពេលណាយើងលាចាកលោកនេះទៅ ពេលនោះយើងនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
កុំឲ្យយើងព្រួយចិត្តនឹងសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែឲ្យយើងសម្លាប់ភាពងងឹតនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ដើម្បីយើងទទួលជីវិតថ្មី។ ប្រសិនបើយើងមិនសុខចិត្តស្លាប់ នោះក៏ឥតមានផ្លែដែរ។ ឧបមាដូចជាគ្រាប់ពូជដែលគេយកទៅសាបព្រោះ ក្រោយមកគេដកយកទៅស្ទូង ហើយចុងក្រោយបានបង្កើតផលនេះក៏ដោយសារតែគ្រាប់ពូជមួយគ្រាប់បានងាប់។ ឬដូចដង្កូវនាង ដំបូងវាមិនស្អាតទេ ប៉ុន្តែដោយសារវាបានរុំខ្លួនយ៉ាងយូរៗ និងក្រោយមកវាបានក្លាយជាមេអំបៅមួយយ៉ាងស្អាត ដែលនេះប្រដូចទៅនឹងយុវជនដែលនៅមានឱកាសច្រើន ដើម្បីនឹងប្រែចិត្តគំនិត។ ក្នុងអត្ថបទទីមួយបានចែងថា **"ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយើង ឲ្យយើងធ្វើជាអ្នកដ៏វិសុទ្ធ"** ដូច្នេះដើម្បីធ្វើអ្នកដ៏វិសុទ្ធ នោះយើងត្រូវសម្លាប់ជីវិតចាស់ ដោយយើងទទួលអគ្គសញ្ញាលើកលែងទោស និងដោយយើងលះបង់ចោលអ្វីដែលចាស់ ដើម្បីទទួលយកជីវិតថ្មីដែលមានផ្លែច្រើន ដោយយើងខិតខំបង្កើតផ្លែ បង្កើតសេចក្តីសុខសម្រាប់អ្នកដទៃ និងដោយយើងចេះស្រឡាញ់ និងចេះលើកលែងទោសឲ្យអ្នកដទៃ។

សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរឲ្យយើងខ្ញុំ ដើម្បីយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាមានកម្លាំងពេញខ្លួន ទៅជាយុវជនដែលភ្ញាក់ស្មារតី ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីនៃព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសុខចិត្តលះបង់ ដោយសុខចិត្តបូជា ដោយសុខចិត្តលើកលែងទោស ដោយសុខចិត្តស្រឡាញ់។ អាម៉ែន។